

Día 25 de decembro

NACEMENTO DO SENOR

MISA DA VIXILIA

Estas lecturas empréganse na misa vespertina do día 24 de decembro, xa sexa antes ou despois das primeiras Vésperas de Nadal.

PRIMEIRA LECTURA

O Señor puxo en ti a súa compracencia

Lectura do libro do profeta Isaías 62, 1-5

Por amor de Sión non calarei, por amor de Xerusalén non acougarei, ata que rompa coma o día a súa xustiza, e alume coma unha lámpada a súa salvación.

Os pobos verán a túa xustiza e tódolos reis a túa gloria, chamaráseche cun nome novo, que a boca do Señor pronunciará.

Serás coroa preciosa na man do Señor, diadema rexia na man do teu Deus. Non se che volverá a chamar «Abandonada», nin á túa terra «Desolada». A ti han chamarche «Miña predilecta», e á túa terra «Desposada», porque o Señor comprácese en ti, e a túa terra vai ter esposo.

Como casa un mozo cunha virxe, casa contigo o teu Constructor.

O gozo que sente o noivo sentirao o teu Deus por ti.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 88, 4-5, 16-17. 27 e 29 (R.: cf. 2ª)

R.: Cantarei eternamente a misericordia do Señor.

Co meu elixido asino unha alianza,
ó meu servo David fágolle un xuramento:
«Afincarei a túa liñaxe para sempre,
construireiche un trono duradeiro.» **R.**

Feliz o pobo que sabe aclamarte
e camiñar, Señor, na luz da túa presenza.
O teu nome fai a súa leducia o día enteiro,
a túa xustiza é a súa gloria, **R.**

El dirame: «Ti es meu pai,
meu Deus, rocha da miña salvación.»
Gardareille o meu amor eternamente
e a miña alianza con el será leal. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Testemuño de Paulo acerca de Cristo, Fillo de David

Lectura do libro dos Feitos dos Apóstolos 13, 16-17. 22-25

En chegando Paulo a Antioquía de Pisidia, levantándose na sinagoga, acenoulles coa man e dixo:

—«Israelitas e os que seguides ó noso Deus, escoitade: o Deus deste pobo de Israel escolleu a nosos pais e engrandeceu este pobo durante o seu exilio na terra de Exipto; despois tirounos de alí coa forza do seu brazo.

Despois que o refugou, deulles por rei a David, de quen testemuñou dicindo:

“Atopei a David, fillo de Iexé,
home conforme ó meu corazón
que fará en todo a miña vontade”

Da súa descendencia é da que Deus, segundo a promesa, mandou un salvador para Israel: Xesús.

Antes da súa chegada, Xoán tiña proclamado a todo o pobo de Israel un bautismo de conversión, e cando estaba rematando o seu camiño, dicía: "Non son eu quen vós pensades; pero mirade, vén despois de min un de quen non son digno nin de desatarlle o calzado dos pés "»

Palabra do Señor.

Aleluia

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Mañá será erradicada a iniquidade da terra:
e reinará sobre nós o Salvador do mundo.

Aleluia

EVANXEO
Xenealoxía de Xesús Cristo, Fillo de David

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Mateo 1, 1-25

Libro da xenealoxía de Xesús Cristo, fillo de David, fillo de Abrahán.

Abrahán enxendrou a Isaac. Isaac enxendrou a Xacob. Xacob enxendrou a Xudá e mailos seus irmáns. Xudá, de Tamar, enxendrou a Peres e mais a Zarán. Peres enxendrou a Esrón. Esrón enxendrou a Arán. Arán enxendrou a Aminadab. Aminadab enxendrou a Naasón. Naasón enxendrou a Salmón. Salmón, de Rahab, enxendrou a Booz. Booz, de Rut, enxendrou a Obed. Obed enxendrou a Iexé. Iexé enxendrou ó rei David.

David, da que foi muller de Urías, enxendrou a Salomón. Salomón enxendrou a Roboam. Roboam enxendrou a Abías. Abías enxendrou a Asá. Asá enxendrou a Ioxafat. Ioxafat enxendrou a Ioram. Ioram enxendrou a Ozías. Ozías enxendrou a Ioatán. Ioatán enxendrou a Acaz. Acaz enxendrou a Ezequías. Ezequías enxendrou a Menaxés. Menaxés enxendrou a Amón. Amón enxendrou a Ioxías. Ioxías enxendrou a Ieconías e mailos seus irmáns, en tempos da deportación a Babilonia.

Despois da deportación a Babilonia, Ieconías enxendrou a Xealtiel. Xealtiel enxendrou a Zerubabel. Zerubabel enxendrou a Abiud. Abiud enxendrou a Eliaquim. Eliaquim enxendrou a Asor. Asor enxendrou a Sadoc. Sadoc enxendrou a Aquim. Aquim enxendrou a Eliud. Eliud enxendrou a Elazar. Elazar enxendrou a Matán. Matán enxendrou a Xacob. Xacob enxendrou a Xosé, esposo de María, da que naceu Xesús, chamado Cristo.

Foron, logo, catorce as xeracións desde Abrahán ata David, catorce tamén desde David ata a deportación de Babilonia, e catorce desde a deportación de Babilonia ata Cristo.

O nacemento de Xesús Cristo foi así:

María, a súa nai, estaba prometida a Xosé; e antes de viviren xuntos apareceu ela embarazada por obra do Espírito Santo. Xosé, o seu prometido, home xusto, non a querendo aldraxar, decidiu repudiala secretamente. Tal era a súa resolución, cando o anxo do Señor se lle apareceu en soños, dicíndolle:

—«Xosé, fillo de David, non repares en levar contigo a María, a túa prometida; que o que nela se concibiu é obra do Espírito Santo. Dará a luz un fillo, e ti poñeráslle de nome Xesús, porque salvará o seu pobo de tódolos seus pecados.»

Todo isto aconteceu para que se cumprise o que dixera o Señor por boca do profeta:

«Mirade: a virxe concibirá e dará a luz un fillo, poñeránlle de nome

Emmanuel (que quere dicir "Deus connosco").»
Acordou Xosé do seu soño, e fixo tal como lle mandara o anxo do Señor,
levando consigo á súa prometida; e sen que a tocase, ela deu a luz un fillo,
E el púxolle de nome Xesús.

Palabra de Señor.

ou máis breve:

María dará a luz un fillo, e poñeráslle de nome Xesús

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Mateo 1, 18-25

O nacemento de Xesús Cristo foi así:

María, a súa nai, estaba prometida a Xosé; e antes de viviren xuntos apareceu ela embarazada por obra do Espírito Santo. Xosé, o seu prometido, home xusto, non a querendo aldraxar, decidiu repudiala secretamente. Tal era a súa resolución, cando o anxo do Señor se lle apareceu en soños, dicíndolle:

—«Xosé, fillo de David, non repares en levar contigo a María, a túa prometida; que o que nela se concibiu é obra do Espírito Santo. Dará a luz un fillo, e ti poñeráslle de nome Xesús, porque salvará o seu pobo de tódolos seus pecados.»

Todo isto aconteceu para que se cumprise o que dixera o Señor por boca do profeta:

«Mirade: a virxe concibirá e dará a luz un fílo, poñeránlle de nome Emmanuel (que quere dicir "Deus connosco").»

Acordou Xosé do seu soño, e fixo tal como lle mandara o anxo do Señor,
levando consigo á súa prometida; e sen que a tocase, ela deu a luz un fillo.
E el púxolle de nome Xesús.

Palabra do Señor.

MISA DA NOITE

PRIMEIRA LECTURA
Déusenos un fillo

Lectura do libro do profeta Isaías 9, 1-6

O pobo que camiñaba na escuridade, viu unha gran luz. Unha luz brillou sobre os que habitaban no país das sombras da Morte.

Multiplicáche-lo xúbilo, fíxeches grande a ledicia.

Alegráronse coa túa presenza, como coa alegría da seitura, o mesmo que saltarán de xúbilo ó repartiren o botín.

Velaí o xugo da súa carga e o varal do seu ombreiro —o bastón de quen o oprime—: rompíchelos coma o día de Madián.

Pois toda bota que tropeza con ruído, e todo manto cuberto de sangue serán para a queima, serán pasto de incendio.

Pois velaí que nos naceu un meniño, déusenos un fillo: a soberanía estará sobre o seu ombreiro, e será invocado con estes seus nomes: «Marabilla de conselleiro, Heroe divino, Pai eterno, Soberano da Paz.»

Oh, ¡que grande a súa Soberanía!

A paz non terá fin no trono de David e no seu reino, para afincalo e para afirmalo, co dereito e coa xustiza, desde agora e para sempre.

O celo do Señor dos Exércitos fará isto.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 95, 1-2a, 2b-3. 11-12. 13 (R.: Lc 2, 11)

R.: Hoxe naceunos un Salvador, o Mesías, o Señor.

Cantade ó Señor un cántico novo,
cantádelle ó Señor, a terra enteira;
cantádelle ó Señor, bendicide o seu nome. **R.**

Pregoadede tódolos días a súa salvación.
Anunciade entre as xentes a súa gloria;
ante tódolos pobos, as súas marabillas. **R.**

Alégrense os ceos, exulte a terra,
resoe o mar e canto o enche,
relouquen os campos e todo o que hai neles,
Alédense as árbores todas do bosque. **R.**

Diante do Señor que vén,
que vén para rexe-la terra.
El rexerá o mundo con xustiza
e os pobos con rectitude. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Desbordou a gracia de Deus para todos os homes.

Lectura da carta do apóstolo san Paulo a Tito **2, 11-14**

Benquerido irman:

A gracia de Deus manifestouse como fonte de salvación para tódolos homes. Ela ensínanos que reneguemos da impiedade e das cobizas mundanas e vivamos no mundo presente dun xeito asisado, xusto e piadoso, agardando a bendita esperanza e a manifestación gloriosa do noso gran Deus e Salvador, Xesús Cristo.

El entregouse por nós, para nos redimir de toda iniquidade e purificar para si un pobo escollido, dedicado ás boas obras.

Palabra do Señor

Aleluia Lc 2, 10-11

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Anúnciovos un inmenso gozo:

hoxe nacéunolo Salvador, Cristo, o Señor

Aleluia

EVANXEO

Hoxe nacéuno-lo Salvador.

+ Lectura do santo Evanxeo seundo Lucas 2, 1-14

Naqueles días, saíu un decreto do emperador Augusto, ordenando facer un censo do mundo enteiro. Este primeiro censo fíxose no tempo en que Quirino era gobernador de Siria. E todos íanse empadroar, cadaquén á súa cidade. Tamén subiu Xosé desde Galilea, da cidade de Nazaret, ata Xudea, á cidade de David chamada Belén, por ser el da casa e da familia de David, para empadroarse con María, a súa prometida, que estaba embarazada. Estando alí, chegoulle a María o tempo do parto, e deu a luz o seu fillo primoxénito, envolveuno nuns capizos, e deitouno nunha manxadoira, porque dentro da pousada non había lugar para eles.

Había naquela comarca uns pastores que pasaban a noite ó descuberto vixiando o seu rabaño. Presentóuselles un anxo do Señor, e a gloria do Señor rodeounos co seu resplandor, e colleunos un gran temor. Pero o anxo díxolles:

— «Non teñades medo, que vos veño trae-la boa nova dunha grande alegría para todo o pobo: Hoxe, na cidade de David, nacevos un Salvador, o Mesías, o Señor. E este será o sinal para vós: Atoparedes un neno, envolto en capizos e deitado nunha manxadoira.»

E, de súpeto, arredor do anxo apareceu unha multitude do exército celestial, que loaba a Deus dicindo:

— «Gloria a Deus no ceo, e na terra paz ós homes que gozan do seu amor.»

Palabra de Señor.

Nas misas que se celebran o día de Nadal utilízanse os formularios aquí sinalados; non obstante, permítese elixi-las lecturas máis aptas dunha das tres misas, tendo en conta a conveniencia pastoral de cada asemblea.

MISA DO AMENCER

PRIMEIRA LECTURA **Velaí vén a túa salvación**

Lectura do libro do profeta Isaías 62, 11-12

Velaí o Señor que se fai oír ata o cabo do mundo.
«Dicídelle á filla de Sión: Velaí chega o teu Salvador.
Velaí a súa paga con El, e a súa recompensa diante del.
Entón chamaráselles: «Pobo santo», "Os redimidos do Señor", e a ti
chamaráseche «Buscada», "Cidade non abandonada".»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 96, 1 e 6. 11-12

R.: Unha luz resplandeceu hoxe sobre nós,
porque nos naceu o Señor.

O Señor reina, alégrese a terra,
exulten tódalas illas.
Os ceos pregoan a súa rectitude,
e tódolos pobos contemplan a súa gloria. **R.**

A luz despunta para os xustos
e para os rectos de corazón a ledicia.
Alegrádevos, xustos, no Señor,
loade o seu nome santo. **R.**

Lembrou a súa misericordia
e a súa fidelidade
coa casa de Israel. **R.**

Os confíns todos da terra percibiron
a victoria do noso Deus.
Aclama ó Señor, terra enteira,
rompede a cantar e a tocar. **R.**

Tocade para o Señor a cítara,
a cítara e tamén o salterio;
con claríns e co son das trompetas
aclamade o Señor, noso rei. **R.**

SEGUNDA LECTURA **Deus falounos por medio do Fillo**

Lectura da carta ós Hebreos 1,1-6

Irmáns:

En moitas ocasións e de moitos xeitos veulles falando Deus en tempos pasados ós nosos devanceiros por medio dos profetas. Agora, neste período definitivo, falounos por medio do seu Fillo, a quen fixo herdeiro de todo, pois xa creara por medio del o mundo e as idades. El é reflexo da súa gloria e imaxe do seu ser, El sostén tódalas cousas coa súa poderosa palabra e, despois de realiza-la purificación dos pecados, sentouse á dereita da Maxestade nas alturas, facéndose tanto máis poderoso cós anxos, canto que herdou un título máis valioso có deles.

Porque ¿a cal dos anxos lle dixo algunha vez: «Ti é-lo meu fillo, hoxe enxendreite eu»; ou tamén: «Eu serei para El un pai e El será para min un Fillo»?

E cando introduce de novo o seu Fillo primoxénito ó mundo celeste, di: «Adóreno tódolos anxos de Deus.»

Palabra do Señor.

Aleluia

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Resplandeceu para nós un día de santificación:

vinde todos e adorade o Señor:

porque hoxe descendeu unha inmensa luz sobre a terra.

Aleluia.

EVANXEO
O Verbo fíxose carne e habitou entre nós

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 1-18

No principio existía a Palabra, e a Palabra estaba onda Deus, e a Palabra era Deus.

Ela estaba no principio onda Deus. Todo foi feito por ela, e sen ela non se fixo nada do que foi feito.

Nela estaba a vida, e a vida era a luz dos homes; a luz aluma na tebra, e a tebra non a deu apagado.

Houbo un home mandado por Deus: o seu nome era Xoán.

Este veu de testemuña para dar testemuño da luz, para que todos cresen por el.

Non era el a luz, senón que veu para dar testemuño da luz.

A Palabra era a verdadeira luz que aluma a todo home que vén a este mundo.

Ela estaba no mundo, e o mundo foi feito por ela, pero o mundo non a recoñeceu.

Veu á súa propiedade, e os seus non a acolleron.

Pero a cantos a recibiron, —ós que cren no seu nome— déulle-lo poder de seren fillos de Deus.

Estes, non naceron do sangue, nin da vontade da carne, nin da vontade do home, senón de Deus.

E a Palabra fíxose carne, e plantou entre nós a súa tenda, e nós vímo-la súa gloria, gloria coma de Unixénito que vén do Pai, cheo de gracia e de verdade.

Xoán dá testemuño del, exclamando: «Este évos de quen eu dixen: "O que vén detrás miña, pasa diante miña, pois existía primeiro ca min."»

E da súa abundancia recibimos todos nós gracia e máis gracia. Pois a Lei deuse por medio de Moisés; a gracia e a verdade realizáronse por Xesús Cristo.

A Deus ninguén o viu; o Unixénito, que está no seo do Pai, foi quen nolo revelou.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 1-5. 9-14

No principio existía a Palabra, e a Palabra estaba onda Deus, e a Palabra era Deus.

Ela estaba no principio onda Deus.

Todo foi feito por ela, e sen ela non se fixo nada do que foi feito.

Nela estaba a vida, e a vida era a luz dos homes; a luz aluma na tebra, e a tebra non a deu apagado.

A Palabra era a verdadeira luz que aluma a todo home que vén a este mundo.

Ela estaba no mundo, e o mundo foi feito por ela, pero o mundo non a recoñeceu.

Veú á súa propiedade, e os seus non a acolleron.

Pero a cantos a recibiron, —ós que cren no seu nome— déulle-lo poder de seren fillos de Deus.

Estes, non naceron do sangue, nin da vontade da carne, nin da vontade do home, senón de Deus.

E a Palabra fíxose carne, e plantou entre nós a súa tenda, e nós vímo-la súa gloria, gloria coma de Unixénito que vén do Pai, cheo de gracia e de verdade.

Palabra do Señor.

Domingo dentro da Oitava de Nadal

A SAGRADA FAMILIA: XESÚS, MARÍA E XOSÉ

Os anos en que non hai ningún domingo entre os días 25 de decembro e 1 de xaneiro e, por conseguinte, esta festa celébrase o día 30 de decembro, lese unha soa lectura antes do evanxeo.

PRIMEIRA LECTURA **Quen teme o Señor honra os pais**

Lectura do libro do Eclesiástico 3, 3-7. 14-17a (gr. 2-6. 12-14)

O Señor honrou o pai máis cós fillos e afincou o dereito da nai sobre o dos nenos.

Quen honra a seu pai redime as culpas. Quen enxalza a súa nai é coma quen atesoura.

Quen honra a seu pai gozará dos fillos e cando vaia pregar será atendido.

O que respecta o pai terá vida longa e quen obedece ó Señor daralle consolo a súa nai.

Meu fillo, persevera no honrar a teu pai, non o desatendas nos días da túa vida.

Aínda que perda o xuízo, tenlle miramento e non o aldraxes todo o tempo que viva.

O ben que se lle faga a un pai non será borrado, hache valer como compensación do pecado.

No día da proba terásche en conta; coma coa calor a xeadas esluiranse as túas culpas.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: cf. 1)

R.: Ditosos os que temen o Señor e van polos seus camiños.

Ditosos os que temen o Señor,
os que seguen os seus camiños.
Comerás do traballo das túas mans,
serás ditoso, serás afortunado. **R.**

A túa muller coma parra fecunda
no interior da túa casa;
os teus fillos coma gromos de oliveira
arredor da túa mesa. **R.**

Así será bendito
o home que teme o Señor.
Que o Señor te bendiga desde Sión,
que goces coa prosperidade de Xerusalén
tódolos días da túa vida. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Vida familiar na presenza do Señor

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Colosenses **3, 12-21**

Irmáns:

Como elixidos de Deus, santos e benqueridos, revestídevos de sentimentos de misericordia, de bondade, de humildade, de sinxeleza, de tolerancia.

Aturádevos uns ós outros e perdoádevos, cando un teña queixa doutro; coma o Señor vos perdoou, perdoádevos tamén vós.

E, por riba de todo isto, cinguídevos co amor, que é o lazo que todo o une e leva á perfección. Que a paz de Cristo governe os vosos corazóns, xa que a ela vos chamaron coma membros dun mesmo corpo. E sede agradecidos.

Que a palabra de Cristo habite en vós con toda a súa riqueza. Ensinádevos e alentádevos uns a outros o mellor que saibades. Co corazón cheo de agradecemento cantádelle a Deus salmos, himnos e cántigas inspiradas.

E todo canto fagades, de palabra ou de obra, facédeo para honra de Xesús, o Señor, dándolle gracias a Deus Pai por medio del.

Mulleres, sede dóciles ós vosos homes como cómpre a unha muller cristiá.

Homes, amade as vosas mulleres e non sexades ríspidos con elas.

Filios, sede ben guiados en todo cos vosos pais, que isto é cousa agradable ó Señor. Pais, non asoballéde-los vosos fillos, para que non saian coitados.

Palabra do Señor.

Aleluia Col 3, 15a. 16a

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns;

que a palabra de Cristo habite abondosamente en vós.

Aleluia.

EVANXEO

O neno, rebordando sabedoría, medraba e facíase forte

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas 2, 22-40

Cando chegou o tempo de se purificaren conforme a Lei de Moisés, os pais de Xesús levárono a Xerusalén, para llo presentaren ó Señor —pois así está escrito na Lei do Señor: «Todo varón primoxénito ha ser consagrado ó Señor»—, e tamén para ofreceren o sacrificio, conforme se di na Lei do Señor: «Un par de rulas ou dous pombiños.»

Vivía entón en Xerusalén un home xusto e piadoso, chamado Simeón, que agardaba a consolación de Israel, e o Espírito Santo estaba con el. E recibira do Espírito Santo unha revelación de que el non había morrer sen antes ve-lo Unxido do Señor.

Movido polo Espírito foi ó templo, e, cando entraban os pais co neno Xesús para cumpriren con el o mandado pola Lei, Simeón colleuno nos brazos e loou a Deus, dicindo:

—«Agora, Señor, segundo a túa promesa, podes despedir en paz o teu servo, porque xa os meus ollos viron a túa salvación, a que ti preparaches á vista de tódolos pobos, luz de revelación para os xentís, e gloria do teu pobo Israel.»

O pai e maila nai do neno quedaron pasmados polo que del oían dicir.

Simeón bendiciunos e díxolle a María, a nai do neno:

—«Mira, este neno está aquí para caída e soerguemento de moitos en Israel e para ser un sinal discutido —a ti mesma unha espada hache atravesala alma—; así ficarán descubertas as cavilacións de moitos corazóns.»

Había tamén unha profetisa chamada Ana, filla de Penuel, da tribo de Axer. Era unha muller moi vella, que vivira, desde que casara, sete anos co seu marido, e logo, como viúva, ata os oitenta e catro. Non se apartaba do templo, servindo a Deus noite e día con xaxún e oracións. Ela compareceu naquel intre e glorificaba a Deus e falaba do neno a tódolos que esperaban a redención de Xerusalén.

Cando cumpriron todo conforme a Lei do Señor, volveron para Galilea, para a súa cidade de Nazaret.

O neno, rebordando sabedoría, medraba e facíase forte; e a gracia de Deus estaba con el.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas 2, 22. 39-40

Cando chegou o tempo de se purificaren conforme a Lei de Moisés, os pais de Xesús levárono a Xerusalén, para llo presentaren ó Señor.

Cando cumpriron todo conforme a Lei do Señor, volveron para Galilea, para a súa cidade de Nazaret.

O neno, rebordando sabedoría, medraba e facíase forte; e a gracia de Deus estaba con el.

Palabra do Señor.

Ad libitum para o ano B:

PRIMEIRA LECTURA

Terás por herdeiro a quen sae das túas entrañas

Lectura do libro da Xénese 15, 1-6; 21, 1-3

Naqueles días, Abrahán oíu en visión a palabra do Señor:

— «Non teñas medo, Abrahán; eu son para ti un escudo. A túa recompensa será moi grande.»

Abrahán preguntou:

— «Señor e dono meu, ¿que me darás, se vou morrer sen fillos, e o damasceno Eliezer será o meu herdeiro?»

E insistiu:

— «Mira que non me deches descendencia e que un criado da casa será o meu herdeiro. »

O Señor respondeulle:

— «Non será ese o teu herdeiro; será un que sairá da túa entraña.»

Logo levouno fóra e prometeulle:

— «Olla cara ó ceo e conta as estrelas, se é que podes. Así terás de descendentes.»

Creulle Abrahán ó Señor, e tívoselle en conta para a xustificación.

O Señor fixouse en Sara, como o tiña dito, e cumpriu con ela a súa promesa. Ela concibiu e deulle un fillo a Abrahán na súa vellez, no tempo que Deus fixara.

Abrahán púxolle a ese fillo que lle naceu de Sara o nome de Isaac.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 104, 1b-2. 3-4. 5-6; 8-9 (R.: 7a. 8a)

R.: O Señor é o noso Deus, recorda por sempre a súa alianza.

Dade a coñece-las fazañas do Señor entre os pobos,
Cantádelle, tocádelle,
contade as súas marabillas. **R.**

Gloriádevos no seu nome santo
e que se alegre o corazón dos que buscan o Señor.
Preguntade polo Señor e o seu poder,
buscade sempre a súa presenza. **R.**

Relembra as marabillas que fixo,
os prodixios e as decisións da súa boca.
Liñaxe do seu servo Abrahán,
fillos de Xacob, os seus elixidos. **R.**

El recorda por sempre a súa alianza,
a palabra que deu polas xeracións.
O que pactou con Abrahán e xurou a Isaac. **R.**

SEGUNDA LECTURA
A fe de Abrahán, de Sara e de Isaac

Lectura da carta ós Hebreos 11, 8. 11-12. 17-19

Irmáns:

Deus chamou por Abrahán, e este, movido pola fe, obedeceuno e saíu para un lugar que había de recibir en posesión, sen saber onde ía.

Pola fe e por considerar fiel ó que lle fixera a promesa, recibiu poder para fundar descendencia fóra xa da idade axeitada e con ser Sara estéril. Deste xeito, dun só e xa caduco para estas cousas, naceu un mundo de fillos, coma as estrelas do ceo e coma a area incontable da ribeira do mar.

Pola fe Abrahán, posto a proba, ofrendou a Isaac: o que recibira de Deus as promesas, cando se lle dixo: «Por Isaac terás descendencia», ofrendou o seu único fillo, pensando que Deus é poderoso, incluso para resucita-los mortos. Por iso recobrouno tamén como figura misteriosa.

Palabra do Señor.

Aleluia Heb 1, 1-2

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

En moitas ocasións, e de moitos xeitos, veulles falando Deus ós nosos devanceiros por medio dos profetas; ultimamente falounos por medio do Fillo.

Aleluia.

EVANXEO

Coma no ano B, Lc 2, 22-40

Día 1 de xaneiro
NA OITAVA DO NADAL DO SEÑOR

SOLEMNIDADE DE SANTA MARÍA NAI DE DEUS

PRIMEIRA LECTURA

Invocarán o meu nome a prol dos fillos de Israel e Eu bendicireinos

Lectura do libro dos números 6, 22-27

Naquel día, o Señor faloulle a Moisés:

—«Dilles a Aharón e a seus fillos: Desta maneira habedes de bendici-los fillos de Israel:

"Que o Señor te bendiga e te garde; que faga brilla-lo seu rostro sobre ti e che conceda a súa gracia; que o Señor volva os seus ollos cara a ti e che dea a súa paz."

Invocarán así o meu nome en favor dos fillos de Israel e eu bendicireinos.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 66, 2-3. 5. 6 e 8 (R.: 2a)

R.: Deus teña piedade de nós e nos bendiga.

Deus teña piedade de nós e nos bendiga,
faga brilla-lo seu rostro sobre nós.
Que se coñeza na terra o teu camiño,
en tódalas nacións a túa salvación. **R.**

Alégrense e canten as nacións,
porque xúlga-los pobos rectamente
e na terra gobierna-las nacións. **R.**

Lóente os pobos, oh Deus,
lóente tódolos pobos.
Que nos bendiga Deus e que o teman
os confíns todos do mundo. **R.**

SEGUNDA LECTURA
Deus mandóuno-lo seu Fillo, nacido de muller

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Gálatas 4, 4-7

Irmáns:

Así que chegou a plenitude dos tempos, Deus mandóuno-lo seu Fillo, nacido de muller e suxeito á Lei, para rescata-los que estabamos baixo a Lei de xeito que puidesemos recibila adopción de fillos.

A proba de que sodes fillos del é que Deus mandou ós vosos corazóns o Espírito do seu Fillo que exclama ¡Abbá! (que quere dicir ¡meu Pai!).

Polo tanto, ti xa non es escravo, senón fillo.

E, por seres fillo, tamén, gracias a Deus, es herdeiro.

Palabra do Señor.

Aleluia Heb 1,1-2

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

En moitas ocasións, e de moitos xeitos, veulles falando Deus ós nosos devanceiros por medio dos profetas; ultimamente falounos por medio do Fillo.

Aleluia.

EVANXEO

**Encontraron a María e a Xosé e o neno.
E despois de oito días puxéronlle de nome Xesús.**

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas 2, 16-21

Naquel tempo, os pastores foron correndo, e atoparon a María e mais a Xosé, e o neno deitado na manxadoira. O que o viron, contaron todo o que lles dixeran do meniño aquel.

E cantos o oíron, quedaron pasmados do que os pastores lles dixeron. María, que trataba de comprender, conservaba todas estas cousas seu corazón.

E os pastores volveron, glorificando e loando a Deus por canto oíran e viran, todo como lles fora anunciado.

Ós oito días tocaba circuncida-lo neno e puxéronlle de nome Xesús, tal como o chamara o anxo antes da súa concepción.

Palabra do Señor.

DOMINGO II DESPOIS DE NADAL

cando a solemnidade da Epifanía se celebra o día 6 de xaneiro

PRIMEIRA LECTURA

A sabedoría de Deus habitará no pobo elixido

Lectura do libro do Eclesiástico 24, 1-4. 12-16 (gr. 1-2. 8-12)

A Sabedoría fai a propia loanza e gábase no medio do seu pobo.

Abre a boca na asemblea do Altísimo, proclama a súa gloria diante do seu exército.

No medio do seu pobo será exaltada e admirada na asemblea dos santos; recibirá loanzas das multitudes dos elixidos e será bendicida entre os benditos.

Foi entón cando o creador universal me ordenou e o que me formou fíxome planta-la tenda dicíndome:

—«Afinca en Xacob, colle por herdanza a Israel.»

Antes dos séculos, desde o comezo, creoume e endexamais deixarei de existir; oficiei na súa tenda santa, diante del, e deste modo estableceume en Sión; do mesmo xeito, fíxome acougar na súa cidade amada, Xerusalén, onde goberno.

Botei raiceiras nun pobo de moita sona e teño a miña herdanza na parcela do Señor.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: Xn 1, 14)

R.: O Verbo fíxose carne, e habitou entre nós.

Ou:

Aleluia.

Glorifica o Señor, Xerusalén,
loa, Sión, o teu Deus,
que reforza os ferrollos das túas portas,
e bendí os teus fillos no teu seo. **R.**

El establece paz nos teus confíns,
é el quen te farta con flor de trigo.
El mándalle á terra a súa mensaxe,
e a súa palabra corre lixeira. **R.**

Anuncia a súa palabra a Xacob,
os seus estatutos e mandatos a Israel.
Non fixo así cos outros pobos,
non lles manifestou os seus mandatos. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Predestinounos a sermos fillos de adopción por medio de Xesús

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios **1, 3-6. 15-18**

Bendito sexa Deus, o Pai do noso Señor Xesús Cristo, que nos bendiciu con toda bendición espiritual nos ceos, en Cristo.

Nel escolleunos, antes da creación do mundo, para que fosemos santos e sen mancha na súa presenza polo amor.

El predestinounos a sermos seus fillos adoptivos, por medio de Xesús Cristo, conforme o designio da súa vontade, para loanza da súa gloria e da súa gracia, que xenerosamente derramou sobre nós, por medio do seu Fillo benquerido.

Por iso, tamén eu, tendo oído falar da vosa fe no Señor Xesús e do voso amor a tódolos crentes, non paro de lle dar gracias a Deus por vós, recordándovos nas miñas oracións, de xeito que o Deus do noso Señor Xesús Cristo, o Pai da gloria, vos conceda espírito de sabedoría e de revelación, para o coñecer ben; que manteña iluminados os ollos da vosa alma, para que comprendades cal é a esperanza da súa chamada, e cal a riqueza da gloria da súa herdanza nos crentes.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. 1 Tim 3, 16

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Gloria a ti, Cristo, predicado a tódolos pobos;
gloria a ti, Cristo, a quen se cre no mundo enteiro.

Aleluia.

EVANXEO
O Verbo fíxose carne e habitou entre nós

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 1-18

No principio existía a Palabra, e a Palabra estaba onda Deus, e a Palabra era Deus.

Ela estaba no principio onda Deus.

Todo foi feito por ela, e sen ela non se fixo nada do que foi feito.

Nela estaba a vida, e a vida era a luz dos homes; a luz aluma na tebra, e a tebra non a deu apagado.

Houbo un home mandado por Deus: o seu nome era Xoán.

Este veu de testemuña para dar testemuño da luz, para que todos cresen por el.

Non era el a luz, senón que veu para dar testemuño da luz.

A Palabra era a verdadeira luz que aluma a todo home que vén a este mundo.

Ela estaba no mundo, e o mundo foi feito por ela, pero o mundo non a recoñeceu.

Veu á súa propiedade, e os seus non a acolleron.

Pero a cantos a recibiron, —ós que cren no seu nome— déulle-lo poder de seren fillos de Deus.

Estes, non naceron do sangue, nin da vontade da carne, nin da vontade do home, senón de Deus.

E a Palabra fíxose carne, e plantou entre nós a súa tenda, e nós vímo-la súa gloria, gloria coma de Unixénito que vén do Pai, cheo de gracia e de verdade.

Xoán dá testemuño del, exclamando: «Este évos de quen eu dixen: "O que vén detrás miña, pasa diante miña, pois existía primeiro ca min."»

E da súa abundancia recibimos todos nós gracia e máis gracia.

Pois a Lei deuse por medio de Moisés; a gracia e a verdade realizáronse por Xesús Cristo.

A Deus ninguén o viu; o Unixénito, que está no seo do Pai, foi quen nolo revelou.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 1-5. 9-14

No principio existía a Palabra, e a Palabra estaba onda Deus, e a Palabra era Deus.

Ela estaba no principio onda Deus.

Todo foi feito por ela, e sen ela non se fixo nada do que foi feito.

Nela estaba a vida, e a vida era a luz dos homes; a luz aluma na tebra, e a tebra non a deu apagado.

A Palabra era a verdadeira luz que aluma a todo home que vén a este mundo.

Ela estaba no mundo, e o mundo foi feito por ela, pero o mundo non a recoñeceu.

Veú á súa propiedade, e os seus non a acolleron.

Pero a cantos a recibiron, —ós que cren no seu nome— déulle-lo poder de seren fillos de Deus.

Estes, non naceron do sangue, nin da vontade da carne, nin da vontade do home, senón de Deus.

E a Palabra fíxose carne, e plantou entre nós a súa tenda, e nós vímo-la súa gloria, gloria coma de Unixénito que vén do Pai, cheo de gracia e de verdade.

Palabra do Señor.

Día 6 de xaneiro
ou ben domingo que cadra entre os días 2 ó 8 de xaneiro

EPIFANIA DO SENOR

PRIMEIRA LECTURA

A gloria do Señor resplandeceu sobre ti

Lectura do libro do profeta Isaías 60, 1-6

Levantate, brilla, que a túa luz xa chegou; si, a gloria do Señor resplandece sobre ti.

Pois, olla, a escuridade cobre a terra e a negrura os pobos, pero sobre ti resplandece o Señor e a súa gloria faise ver sobre ti.

Certo que os pobos camiñarán coa túa luz e os reis co resplandor do teu alborexar.

Levanta os teus ollos arredor, todos estes xuntáronse, viñeron a ti.

Os teus fillos veñen de lonxe e as túas fillas son traídas no colo.

Entón, cando o vexas, estarás radiante e o teu corazón latexará e ensanchará, pois as riquezas do mar traeránchese a ti e os bens dos pobos virán para ti.

Estarás cuberta dunha chea de camelos, de dromedarios novos de Madián e de Efah. Todos eles virán de Sabá.

Virán cargados de ouro e incenso, e proclamarán ledos a loanza do Señor.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 71, 1-2. 7-8. 10-11. 1243 (R.: cf. 11)

R.: Hante adorar, Señor, tódolos reis da terra.

Outórgalle, Deus, o teu xuízo ó rei;
ó fillo de reis, a túa xustiza.
Que rexa o teu pobo con xustiza,
e os teus pobres con equidade. **R.**

Florecerá a xustiza nos seus días,
unha prosperidade duradeira coma a lúa.
Dominará de mar a mar,
desde o gran río ata o cabo da terra. **R.**

Ofreceranlle regalos os reis de Tárxix e das illas,
os reis de Saba e de Sebá pagaranlle tributo.
Prostraranse perante el tódolos reis da terra,
servirano tódalas nacións. **R.**

El librará o pobre que suplica,
o aflixido que está sen axuda.
Terá piedade do feble e do indixente,
e salvará a vida dos pobres. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Xa se nos revelou que os pobos son coherdeiros da promesa

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 3, 2-3a. 5-6

Irmáns:

Coido que oístes falar da encomenda que a gracia de Deus fixo en favor voso: xa que por medio dunha revelación se me deu a coñece-lo misterio, que noutras xeracións non se lle dera a coñecer á humanidade como agora llelo manifesta o Espírito ós seus santos apóstolos e profetas: que os xentís son parceiros, membros do mesmo corpo e copartícipes da promesa en Cristo Xesús polo Evanxeo.

Palabra do Señor.

Aleluia Mt 2, 2

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Vímo-la súa estrela en oriente,
e viñemos para adora-lo Señor.

Aleluia.

EVANXEO
Viñemos de oriente adora-lo rei

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Mateo 2, 1-12

Xesús naceu en Belén de Xudea, en tempos do rei Herodes. E nisto uns magos de Oriente chegaron a Xerusalén preguntando:

—«¿Onde está o Rei dos xudeus que acaba de nacer? Porque vimos saí-la súa estrela alá no Oriente, e vimos para lle render homenaxe.»

Oíndo isto, o rei Herodes alporizouse, e con el toda Xerusalén. Convocou a tódolos sacerdotes e letrados do pobo, para lles preguntar onde tiña que nace-lo Mesías. Eles responderon:

—«En Belén de Xudea, que así o deixou escrito o profeta:

"E ti Belén, terra de Xudea,
de ningún xeito e-la máis pequena,
entre as vilas de Xudea,
que de ti ha saí-lo guía
que será o pastor do meu pobo Israel."»

Entón Herodes, ás agachadas, chamou polos magos, para se informar ben de cando lles aparecera a estrela. Logo mandounos a Belén, dicíndolles:

—«Ide e informádevos ben do que hai dese neno; e unha vez que o atopedes, avisádeme, para ir eu tamén a lle render homenaxe.»

Eles, despois de oíren o rei, puxéronse en camiño. E, velaí, a estrela que viran saír no Oriente foinos guiando ata se deter enriba de onde estaba o neno. Grande alegría sentiron ó veren saír de novo a estrela.

E cando entraron na casa atoparon o neno con María, súa nai. Prostráronse e rendéronlle homenaxe; logo, abrindo os seus tesouros, ofrecéronlle como regalo ouro, incenso e mirra. Logo, avisados en soños de que non volvesen por onda Herodes, saíron para a súa terra por outro camiño.

Palabra do Señor.

Domingo despois do 6 de xaneiro

O BAUTISMO DO SEÑOR

Nos lugares onde a solemnidade da Epifanía se traslada ó domingo, e este domingo cae nos días 7 ou 8 de xaneiro e, polo tanto, a festa do Bautismo do Señor trasládase ó luns inmediato, lese unha soa lectura antes do evanxeo.

PRIMEIRA LECTURA

Velaquí o meu servo en quen eu me comprazo

Lectura do libro do profeta Isaías 42, 1-4. 6-7

Isto dí o Señor:

«Velaí o meu servo, a quen teño collido da man; velaí o meu escollido no que eu me comprazo. Teño posto sobre el o meu espírito: dictaralles sentencia xusta ás nacións.

Non berrará, non levantará a súa voz nin a fará oír nas rúas.

Canivela fendida non a romperá, e torcida esmorecente non a apagará.

Con fidelidade proclamará a xustiza, non desfalecerá nin crebará ata establecer na terra a xustiza, e a súa lei, que esperan as nacións.

Eu, o Señor, chameite por causa da xustiza, collinte pola man e protexinte, e convertinte en Alianza dun pobo e en luz das nacións, para que lles ábralos ollos ós cegos, para que libres do cárcere ós presos, da prisión ós que viven na escuridade.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 28, 1a e 2. 3ac-4. 3b e 9b-10 (R.: 11b)

R.: O Señor ha bendici-lo seu pobo coa paz.

Tributádelle ó Señor, fillos de Deus,
tributádelle ó Señor gloria do seu nome,
adorade o Señor no seu atrio sagrado. **R**

A voz do Señor sobre as augas,
o Señor sobre as augas copiosas.
A voz do Señor é poderosa,
a voz do Señor é maxestosa. **R.**

O Deus glorioso fai tronar.
No seu santuario todo di: «¡Gloria!»
O Señor sentou sobre as augas,
o Señor senta como rei eterno. **R.**

SEGUNDA LECTURA **Unxiuno Deus co Espírito Santo**

Lectura do libro dos Feitos dos apóstolos **10, 34-33**

Naqueles días, tomou Pedro a palabra e dixo:
—«Abofé, vexo que Deus non fai distinción de persoas, senón que acepta a quen lle é fiel e practica a xustiza, sexa da nación que sexa.
El mandóulle-la súa palabra ós fillos de Israel, anunciándolle-la Boa Nova da paz por Xesús Cristo: este é o Señor de todos.
Vós sabéde-lo que pasou en toda a Xudea, comezando desde Galilea, despois do bautismo que Xoán predicou: como Deus unxiu con Espírito Santo e con poder a Xesús de Nazaret, que pasou facendo o ben e curando a tódolos que estaban asoballados por Satán; pois Deus estaba con el.»

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Mc 9,6

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Abríronse os ceos e tronou a voz do Pai:

«Este é o meu Fillo predilecto; escoitádeo.»

Aleluia.

EVANXEO

Ti é-lo meu Fillo amado, en ti me comprazo

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Marcos 1, 7-11

Naquel tempo, Xoán proclamaba:

—«Detrás miña está a chegar o que é máis forte ca min, perante quen non son digno de prostrarme para lle desata-los amallós do seu calzado. Eu bauticeivos con auga, pero el havos bautizar no Espírito Santo.»

E aconteceu por aqueles días que chegou Xesús desde Nazaret de Galilea, e Xoán bautizouno no Xordán.

E de seguida, mentres saía da auga, viu abrirse o ceo e baixar sobre el, coma unha pomba, o Espírito Santo. E unha voz deixouse oír desde o ceo:

—«Ti e-lo meu fillo benquerido, o meu predilecto.»

Palabra do Señor.

Ad libitum para o ano B:

PRIMEIRA LECTURA

Vinde ás augas: escoitade, para que teñades vida

Lectura do libro do profeta Isaías 55, 1-11

Isto di o Señor:

«¡Ouh, sedentos todos, vinde por auga!

Os que non tedes prata, vinde, comprade comida e comedo, vinde e comprade comida; sen prata e sen diñeiro comprade viño e leite.

Porque cambiades prata polo que non é pan e o voso xornal polo que non farta.

Escoitádeme ben: comedo ben e que a voso gorxa se alegre coa graxa.

Baixade o oído e vinde onda min, facédeme caso e revivirán as vosas ilusións, pois pactarei convosco unha alianza eterna, os beneficios de David que se manteñen firmes.

Velaí: fareino pregoeiro das nacións, príncipe e lexislador das nacións.

Convocarás un pobo que non coñeces, e un pobo que non te coñece correrá onda ti, polo Señor, teu Deus, e polo santo de Israel, que ¡tanto te glorificou!

Buscade o Señor mentres se deixa atopar, invocádeo mentres está cerca.

Que o malvado deixe o seu vieiro, e que o home pecador deixe os seus planos, que se volva ó Señor para que teña misericordia del, que se volva ó noso Deus que ¡tanto engrandece ó perdoar!

Pois si, os meus planos non son os vosos planos, nin os vosos vieiros son os meus vieiros —é o Señor quen fala—.

¡Canto máis altos son os ceos cá terra! Así son máis altos os meus plans cós vosos plans, e os meus vieiros cós vosos vieiros.

Velaquí: como a chuvia e a neve baixan do ceo e non volven aló sen enchoupa-la terra, fecundala e facela brotar, para que lle dea semente ó que sementou e pan ó que come, así tamén será a miña palabra que sae da miña boca: non volverá a min en van, senón que fará o que eu queira, e conseguirá aquilo para o que a mandei.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Is 12, 2-3. 4bcd. 5-6 (R.: 3)

R.: Sacaredes auga con gozo das fontes de salvación.

Deus é a miña salvación,
procederei confiadamente e non terei medo.
A miña forza e o meu cántico é o Señor,
el é a miña salvación.
Sacaredes auga con gozo das fontes de salvación. **R.**

Dádelle gracias ó Señor e invocade o seu nome.
Pregoades entre os pobos os seus feitos,
proclamade que o seu nome é grande. **R.**

Cantádelle ó Señor,
que fixo cousas magníficas,
anunciádeas en toda a terra.
Clamade con gozo e ledicia, habitantes de Sión:
Que grande é no medio de ti o Santo de Israel. **R.**

SEGUNDA LECTURA
O Espírito e a auga e o sangue

Lectura da primeira carta de san Xoán 5, 1-9

Meus amigos:

Todos cantos cren que Xesús é o Mesías, naceron de Deus; e quen ama ó que enxendra, ama tamén a quen aquel enxendrou. Sabemos que amámo-los fillos de Deus, se amamos a Deus e cumprimos cos seus mandamentos. Porque o amor a Deus consiste en cumprir cos seus mandamentos. Os mandamentos de Deus non son pesados, porque nacer de Deus permítenos vence-lo mundo. E esta é a victoria que derrota o mundo: a nosa fe.

Porque ¿quen é o que derrota o mundo, senón o que cre que Xesús é o Fillo de Deus?

O que veu con auga e sangue, foi el, Xesús Cristo; non veu con auga só, senón con auga e con sangue. E o Espírito é quen dá testemuño, xa que o Espírito é a Verdade.

Porque tres son os que dan testemuño: o Espírito, a auga e mailo sangue; e os tres testemuñan no mesmo senso. Se nós aceptámo-lo testemuño dos homes, maior razón ten o testemuño de Deus. E este é o testemuño de Deus: o que El nos ten dado acerca do seu Fillo.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Xn 1, 29

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Viu Xoán a Xesús que viña onda el e dixo:

«Velaquí o Añe de Deus que quita o pecado do mundo.»

Aleluia.

EVANXEO

Coma no ano B,

O domingo despois da festa do Bautismo do Señor comezan as lecturas dos domingos do tempo ordinario.